

foreligger, når udbetaling af indkomsten er foretaget af personer, foreninger, selskaber m. v., der ikke har hjemting her i landet, jfr. herom bemærkningerne til de nævnte bestemmelser.

I de i stk. 1 a) og b) omhandlede tilfælde er der alene tale om indkomstskattepligt; selvom de pågældende skattepligtige undtagelsesvis som led i deres virksomhed her i landet måtte anvende formuegenstande, de selv ejer, er de dog ikke formueskattepligtige af disse genstande, jfr. § 2, stk. 2.

På tilsvarende måde er den under e) foreslåede skattepligt begrænset til de der omhandlede udbytteindtægter, medens den skattepligtige ikke er formueskattepligtig af de aktier eller andelsbeviser, hvorfra udbytteerne hidrører. Skattepligten i henhold til denne bestemmelse er, som det nærmere omtales i bemærkningerne til afsnit VI, endeligt opfyldt ved den indeholdelse, der foretages efter reglerne i dette afsnit.

Den således foreslåede udvidelse af området for begrænset skattepligt er et naturligt led i en ordning med skat af den løbende indtægt, idet det udover det i sig selv rimelige i, at disse indtægter, der hidrører her fra landet, også undergives beskatning her i landet, for såvel arbejdsgivere og andre indeholdelsespligtige som for skattemyndighederne vil være lettere at administrere en indeholdelsesordning, ved hvilken det ikke vil være nødvendigt at tage hensyn til, om udbetalingen af løn m. v. sker til her i landet fuldt skattepligtige personer eller til andre.

Til § 3.

Bestemmelsen indeholder regler for, hvilke personer og dødsboer der skal være helt eller delvist fritaget for at svare indkomst- og formueskat til staten, og hvilket omfang denne skattefrihed skal have.

Ved bestemmelsen i nr. 1 er kongen — ligesom efter statsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 1 — fritaget for skattepligt; skattefriheden gælder såvel fuld skattepligt efter § 1 som begrænset skattepligt efter § 2. Bestemmelsen finder i overensstemmelse med tronfølgeovens regler tilsvarende anvendelse på en regerende dronning. Endvidere omfatter skattefriheden efter den her omhandlede bestemmelse kongens — eller den regerende dronnings — ægtefælle.

Efter den anførte bestemmelse i statsskatteloven er tillige medlemmer af det kongelige hus fritaget for skattepligt til staten. Denne regel er ved forslaget § 3, stk. 1, nr. 2), foreslået ændret således, at skattefriheden for kongehusets medlemmer indskrænkes til alene at gælde de medlemmer, der er efterkommere i første led af danske konger, eller

for hvem der i henhold til grundlovens § 11 er fastsat årpenge. Også for disse personer gælder skattefriheden såvel fuld skattepligt efter § 1 som begrænset skattepligt efter § 2. Bestemmelsen svarer i det væsentlige til bestemmelsen i den hidtil gældende kommuneskattelovs § 3, stk. 1 a, 2. pkt.

Efter forslaget bortfalder den skattefrihed, som efter den gældende statsskattelovs regler er tillagt udenlandske statsoverhoveder og medlemmer af udenlandske regerende fyrstehuse. De nugældende regler fritager alene de pågældende for fuld skattepligt, og da det må anses for ganske utænkeligt, at udenlandske statsoverhoveder (hvorved må forstås regerende statsoverhoveder) skulle kunne opfylde betingelserne for fuld skattepligt her i landet, må reglen for deres vedkommende således anses for overflødig. For så vidt angår medlemmer af fremmede fyrstehuse har man på baggrund af den ovenfor omtalte indskrænkning med hensyn til den for medlemmer af det danske kongehus hidtil gældende skattefrihed ikke fundet det rimeligt at opretholde nogen speciel skattefrihed.

Da skattepligten for dødsboer efter forslaget vil indtræde umiddelbart ved dødsfaldet, er det udtrykkeligt bestemt (§ 3, stk. 1, nr. 3), at dødsboer efter kongen, dennes ægtefælle og de øvrige foran omhandlede medlemmer af kongehuset er fritaget for skattepligt.

De i forslaget § 3, stk. 2, indeholdte regler om skattefrihed for fremmede magters herværende diplomatiske repræsentanter og for repræsentationernes personale samt for konsulærembedsmænd er, når bortses fra redaktionelle ændringer, sammenfaldende med de nugældende regler i statsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 2, og ligningslovens § 3, stk. 1.

De pågældende er således, hvad enten de er danske statsborgere eller udlændinge, fritaget for enhver beskatning af den fra den udenlandske repræsentation oppebårne lønning. Er de pågældende udenlandske statsborgere, og var de ved deres ansættelse ved repræsentationen ikke skattepligtige her i landet i medfør af § 1, er de endvidere fritaget for skattepligt efter denne bestemmelse, d. v. s. undtaget fra den fulde skattepligt; derimod vil de pågældende være begrænset skattepligtige af eventuelle indtægter af den i forslaget § 2 omhandlede art bortset fra den fra repræsentationen oppebårne lønning. Er de pågældende danske statsborgere eller var de ved deres ansættelse ved repræsentationen skattepligtige i medfør af § 1, er de (fortsat) skattepligtige efter denne bestemmelse, dog at den fra repræsentationen oppebårne lønning ikke indkomstbeskattes. Udlændinge, der ved an-